

Eliberați prin fiul

Text biblic : Ioan 8: 31-38

Versetul de aur

Deci dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi. Ioan 8: 36

Introducere

Libertatea poate fi privită din cel puțin patru unghiuri: (1) **cei care au libertate și o știu**; (2) **cei cărora le lipsește libertatea și o știu**; (3) **cei care au libertate, dar nu-și dau seama**; și (4) **cei cărora le lipsește libertatea, dar nu o știu**. Diverse forme ale cuvântului libertate, și sinonimele lor apar de zeci de ori în Noul Testament, indicând importanța subiectului. Trebuie să știm în care dintre cele patru categorii ne aflăm spiritual.

Contextul lecției

Pasajul lecției de astăzi este o parte a unui discurs mai lung care a avut loc la Ierusalim în timpul Sărbătorii Corturilor (Sokkot) la sfârșitul lui Septembrie și începutul lui Octombrie.

Evangheliile după Matei, Marcu și Luca sunt numite sinoptice. Această desemnare implică faptul că aceste Evangheliile spun istoria lui Isus din perspective similare. Evangheliile sinoptice nu menționează învățătura lui Isus găsită în Ioan 7–9. Faptul că Evanghelia lui Ioan are un accent diferit față de cele sinoptice nu înseamnă că nu se poate avea încredere în Ioan. Așa cum diferiți observatori ar putea avea povestiri diferite, dar precise ale aceluiași eveniment, descrierea lui Ioan oferă o perspectivă diferită, dar complementară asupra persoanei și lucrării lui Isus.

Evanghelia lui Ioan punctează relația specială pe care a avut-o cu Isus (Ioan 13:23; 19:26; 21:7, 20). Mai mult, Ioan a fost unul dintre cei trei martori ai schimbării la față a lui Isus (Matei 17:1–8; Marcu 9:2–8; Luca 9:28–36). Ioan a fost printre cei mai apropiați dintre ucenicii lui Isus. Prin urmare, se poate avea încredere în mărturisirea lui Ioan (Ioan 21:24). Isus s-a proclamat a fi împlinirea speranței mesianice a lui Israel, rostind cuvintele Tatălui Său ceresc (Matei 8:28).

I. Isus vorbește (Ioan 8: 31-32)

A. Credință și ucenicie (v 31)

În versetul de față, Isus a stabilit felul de a distinge credința adevărată de cea prefăcută: numai cei care au continuat în învățătura Lui trebuiau numărați printre ucenicii Săi. Nu era de ajuns să fii uimit și respectuos față de actele sale miraculoase și de învățătura strălucitoare. Testul credinței adevărate și durabile trebuia găsit și urmat cu insistență prin ascultarea de Isus, de cuvintele, învățăturile și poruncile lui Isus.

B. Adevărul vă va face liberi (v 32)

Pe măsură ce ucenicii continuau să urmeze învățătura lui Isus, cunoașterea lor despre adevărul lui Dumnezeu se va mări. Scripturile Vechiului Testament descriu adevărul ca și Credințioșia și salvarea dată de Dumnezeu (Exodul 34:6; 2 Samuel 2:6; Psalmii 25:5; 119:142, 151, 160; Isaia 61:8). Evanghelia după

Ioan a continuat cu această idee și a aplicat adevărul persoanei și lucrării lui Isus, ca fiind „calea și adevărul și viața” (Ioan 14:6; Cap1:17; 18:37). Pe măsură ce ucenicii rămâneau în învățătura lui Isus, ei aveau să cunoască adevărul Lui: o viață eliberată prin mântuirea găsită în Hristos Isus.

II. Iudeii au reacționat (v 33)

A. Declarația iudeilor (v 33a)

Evreii care au răspuns lui Isus aici au căzut pradă unor neînțelegeri similare; ei au presupus că Isus învăța despre libertatea fizică.

B. Întrebarea pusă de Iudei (v 33b)

Evreii l-au întrebat pe Isus, punând asupra lui sarcina probei. Întrebarea lor a sugerat că ei că sunt în prezent liberi, ceea ce a ignorat statutul lor actual în Imperiul Roman. De asemenea, ei nu și-au dat seama că Isus era preocupat de un alt tip de libertate.

III. Isus le răspunde (Ioan 8: 34-38)

A. Păcătos și rob al păcatului (v 34)

Isus a vorbit despre o formă mai importantă. Isus a aplicat metafora sclaviei tuturor celor care păcătuiesc. O astfel de persoană era un sclav al păcatului. Aspectul ironic a fost că propriile dorințe păcătoase erau cele care leagă o persoană.

B. Temporar sau Permanent (v 35)

Isus a continuat să răspundă prin folosirea unei metafore gospodărești. În gospodăria unei persoane bogate, un sclav lucrează pentru stăpân. Altădată, chiar și ca parte a familiei, prezența unui servitor era incertă, deoarece el sau ea putea fi vândut sau eliberat în orice moment.

C. Fiul poate da Libertate (v 36)

Un descriere a lui Isus în Evanghelia lui Ioan este „Fiul lui Dumnezeu”. Titlul evidențiază relația unică pe care Isus o are cu Tatăl său, care l-a trimis (Ioan 3:16, 18; 5:19). Titlul a subliniat divinitatea Fiului chiar și în timp ce acesta era pe pământ (5:20–25). Ca Fiul al lui Dumnezeu, Isus este sursa vieții veșnice (5:26). Fiul și Tatăl sunt una (14:10–11) și se dau slavă unul altuia (17:1).

D. Ce și de ce (v. 37–38)

Isus a amintit audienței sale că „dacă ați fi copiii lui Avraam... ați face ceea ce a făcut Avraam” (8:39). Adevărații copii ai lui Avraam au urmat credința lui Avraam (Romani 4:3, 12). Drept urmare, poporul lui Dumnezeu se extinde dincolo de scopul unei identificări etnice cu Avraam

CONCLUZII

Isus a fost preocupat de libertate și eliberare de strânsoarea insidioasă a păcatului. Audiența lui Isus nu și-a dat seama că trăiau acest tip de robie. Deși credeau că moștenirea lor etnică le oferea libertate, ei trăiau de fapt sclavie. Așa-zisa lor libertate era o iluzie bazată pe o minciună.

Isus a spus adevărul pentru că a rostit cuvintele Tatălui său – o declarație de adevărată libertate. Libertatea care vine de la Tatăl duce la viața veșnică cu Fiul. Cei care tânjesc la această libertate îl vor căuta pe Isus și Cuvântul Său și vor deveni ucenicii Lui. Ca atare, ucenicii lui vor cunoaște adevărul, iar adevărul îi va elibera. S-a stabilit o nouă zi a libertății.

Ce trebuie să memorăm: *Libertatea se găsește în adevărul lui Isus.*